

Nieuwsbrief januari 2011

Teacher training

Zoals verteld in de vorige nieuwsbrief waren wij in december uitgenodigd om een aantal dagen een teacher training bij te wonen voor leerkrachten van kleuterschooltjes in Mzuzu en omgeving. Het was een leuke ervaring. Leuk ook om te zien hoe gemotiveerd de leerkrachten waren. Ze willen zich allemaal graag inzetten voor de kleuters van Malawi, terwijl ze bijna niks betaald krijgen. Ze hebben tijdens deze cursus allerlei handreikingen aangeboden gekregen, maar het zal heel moeilijk werken blijven zonder materialen. Wel hebben ze geleerd hoe je speelgoed en materialen kan maken van lokale spullen, maar helaas waren de meeste dingen niet erg duurzaam en kost het veel tijd om dit allemaal in elkaar te frutselen. We vragen ons af of het in de praktijk

uitgevoerd zal worden. Er werd vooral de nadruk gelegd op het feit dat je ook met weinig materiaal veel kan doen... maar het schoolje daar was dan wel weer uitgerust met geïmporteerde materialen, 1 leerkracht per 10 kinderen... Een beetje heel erg krom dus!

Tijdens het thema lessenplanning werd er zo'n dik uur gepraat over het belang van het plannen van je lessen, tot de leider te kennen gaf dat je helemaal je lessen niet

hoeft te plannen... Volgens hem moet je de kinderen observeren en 1 op 1 gesprekje voeren over datgene waar het kind mee speelt. Tja, 'voer' dat maar eens uit in een klas met 40 kinderen, zonder speelgoed...

Niet elk item was even leerzaam, maar we kunnen zeker een aantal dingen gebruiken bij ons eigen schoolje en de training die wij gaan geven in Singo.

Kerst

Om een beetje in de kerstsfeer te komen en iets gezelligs te doen met een aantal kinderen uit Singo leek het ons leuk om kerststerren te maken. Maar ja, hiervoor hadden we natuurlijk wel het een en ander aan materiaal nodig. In Mzuzu hebben we kinderscharen kunnen vinden, maar geel papier...nergens te vinden, dus dan maar een paar gele stiften en wit papier. En dan nog de glitters, want zonder glitters zijn het natuurlijk geen echte kerststerren. Gelukkig hadden we nog een glanzend omhulsel bewaard van een pak kauwgom. Na dat in mini snippertjes te hebben geknipt hadden we onze glitters! Je moet hier extra creatief zijn en gelukkig bewaren we van alles (je weet maar nooit of het ooit van pas komt ☺). Dan op naar Singo. Er werd een matje uitgespreid op het gras bij Crosby in de tuin waar we op konden zitten knutselen. Het plan was om alleen met 'kleine' kinderen sterren te maken, maar het voorbeeld van een glitterende ster sprak ook de jongeren en volwassenen wel aan, dus ook zij gingen

kleuren, knippen en plakken. Vooral het knippen was een erg moeilijke taak. Zelfs de 'groten' vonden het moeilijk om op de lijn te knippen. Toch zag je iedereen genieten van dit gezellige knutseluurtje. Ook wij genoten volop! Weer even iets anders dan al dat computerwerk... én voor een aantal mensen in Singo een mooie kerstversiering, voor ons een mooie kerstkaart!

En toen was het 25 december...KERST! Kerstvieringen in het warme Malawi is toch een hele andere belevenis dan in het koude België of Nederland. In eerste instantie heb je hier niet de kerstgekte in de winkels en ook in de huizen is niks van kerstsfeer te bekennen (behalve in een paar huizen van Singo natuurlijk met een sprankelende ster :). Maar wij hebben niks te klagen gehad. Wij hebben lekker gebrunched, we hebben een paar uur op het strand doorgebracht (het strand was bom en bom voll!) en 's avonds een heerlijk lopend buffet in een restaurant. En dat voor maar 1.200 kwacha pp (€6,00) ☺

Bouw

De bouw van de school gaat gestaag verder. De muren hebben het daklevel bereikt, afgelopen maand is de fundering van de leerkrachtenkamer/opslagruimte gelegd en ook daar staan inmiddels de muren recht. Tijdens ons 'uitje' naar Mzuzu waren ze in de klaslokalen 3 ramen vergeten. En ja, er staat echt op de bouwtekening dat elk lokaal 4 ramen moet hebben...dus maar weer een paar stukken muur uit moeten breken. 'Gelukkig' zijn de muren hier niet zo heel erg stevig en kostte het niet veel moeite ☺.

We hopen dat ze zo snel mogelijk bezig gaan met het geraamte van het dak. Daarna kunnen de golfplaten gelegd worden en dan schiet het echt op ☺! Het begint al op een school te lijken. We kijken er naar uit om daar zelf aan de slag te gaan. Eerst mooie (educatieve) tekeningen op de muren schilderen en dan de uitdaging aangaan om er een goed lopende leerzame school van te maken!

Materialen en lesprogramma maken

Momenteel hebben wij het dagelijks druk met materialen bedenken en maken (of wat we moeten laten maken) Bijv. stempels van hout en rubber, blokken, knijpkaarten,

poppen en knuffels naaien, een paar auto'puzzel'banen enz. Veel materialen en speelgoed is hier helaas niet te krijgen. En ipv de slappe materialen die ze op de training lieten zien willen wij duurzame materialen hebben voor 'onze' school. Een aantal dingen kunnen we zelf maken of samen met moeders, een aantal dingen kunnen we laten maken, maar ook zouden we graag veel puzzels en prentenboeken willen hebben. We zijn aan het uitzoeken hoe we die hier kunnen krijgen... om iets per post op te laten sturen kost veel geld. We hopen dat het evt. vanuit Zuid-Afrika of Kenia besteld kan worden.

Ook zijn we bezig met het maken van een handleiding/lesprogramma. Er bestaat in Malawi een syllabus (handleiding) voor de kleuterschool, maar daar kan bijna niemand mee uit de voeten. Het is onduidelijk hoe ermee te werken, te hoog gegrepen en de materialen die gebruikt moeten worden zijn er niet. Het is ongelofelijk veel werk om voor 3 klassen een lesprogramma te schrijven voor een heel jaar, maar naar ons idee erg belangrijk om te hebben.

Tonga

In het gebied waar wij wonen is de voertaal Tonga. Voor ons een erg moeilijke taal, omdat je het nergens aan kan linken. En dan zeggen mensen in Singo weer andere dingen dan in Nkhata Bay. Dat maakt het er niet gemakkelijker op. Helaas zijn er geen boeken om uit te leren. Maar om met de kinderen te kunnen communiceren zullen we de taal toch een beetje moeten beheersen. Dus we blijven oefenen!

Opgestaan uit de dood

Voorpagina nieuws: er is iets heel bijzonders gebeurd in Malawi! Een broer en zus die zo'n tien jaar geleden zijn gestorven en begraven, zijn weer op de been. Ze zagen eruit als zwervers toen ze werden herenigd met hun moeder. Maar ja, na al die jaren onder de grond... In Malawi zijn de wonderen de wereld nog niet uit!

Oorverdovend onweer

Tot slot nog het weerbericht... Veel zonneschijn +/- 32°, weinig regen, maar als het regent gaat het vaak gepaard met felle lichtflitsen en oorverdovende donder. Het knalt hier flink tussen de bergen. Maar zelfs terwijl de zon schijnt, de lucht blauw is en er geen regen op komst is, horen we vaak gerommel in de lucht. Dit schijnt hier altijd zo te zijn tijdens het regenseizoen.

We hebben geen idee of het aan het weer ligt, maar het record van 16 uur stroomstoring is twee dagen geleden verbroken met 28 uur!! Het zal je in Nederland of België maar gebeuren... Gelukkig zijn we het hier gewend!

MONI MOSI

Nieuwsbrief februari 2011

De dagen vliegen voorbij hier in Malawi. Propvol gepland met dingen die we die dag willen doen/gedaan krijgen. Vaak moeten we echter delen van het programma doorschuiven naar de volgende dag. Want wat gaat er hier veel tijd verloren aan wachten, en dan nog vaak wachten voor niks. Tijdverspilling; iets waar we nog maar moeilijk aan gewend kunnen geraken. Gek genoeg hebben de Malawianen blijkbaar altijd alle tijd van de wereld, maar niet in de rij van de supermarkt waar het voorsteken een sport is!

Verloop van de bouw

Het gebouw begint nu echt al op een school te lijken. De mensen uit het dorp zijn zo trots op hun nieuwe school en zo dankbaar!

De vele regen vertraagt het bouwproces momenteel wel enigszins. De oorspronkelijke hoop om begin maart open te kunnen gaan halen we niet.

Maar naast de regen hebben we in Malawi momenteel ook te maken met een groot diesel tekort. Soms is er geen import geweest en

dan zijn er dagen dat er geen diesel is, met lange rijen aan de pompen tot gevolg wanneer het wel weer voor handen is.

Ook voor de bouw is dat nadelig, want de aanvoer van stenen, zand, cement en de golfplaten voor het dak moeten met een truck komen, op een dag dat het dan weer niet regent. Het geraamte voor het dak is af, dus we hopen dat er heel gauw golfplaten op komen te liggen, want regen of geen regen, dan kunnen de mannen wel doorwerken met het plaasteren, de vloer ed.

Lilongwe

In januari zijn we voor enkele dagen naar de hoofdstad gegaan, in de hoop om met rugzakken vol met spullen voor de kleuterschool terug te keren. Vooral van het nieuwe shopping center hadden we grootse verwachtingen. En we keken inderdaad onze ogen uit, zo'n winkel en dat in Malawi! Onbeschrijfbaar... maar wat een verschil met het gebied waar wij wonen.

Lilongwe lijkt op dat vlak echt niet meer Afrika. De mensen zijn er Westers gekleed, veel auto's... Maar als je verder kijkt dan het centrum, dan zie je de sloppenwijken zo opdoemen. Een enorme kloof!

Maar wat allemaal zo vanzelfsprekend is om in één winkel te kopen, zijn wij drie dagen lang winkels afgeschuimd om spullen te kunnen vergaren. We zijn dan ook wel redelijk geslaagd in

onze missie. Houten puzzels waren onze grootste zoektocht... maar na veel zoeken uiteindelijk besloten om een decoupeerzaag te kopen om dan gewoon zelf de puzzels maar te maken. Wel ja, gewoon...met de nodige frustraties, dat wel. De decoupeerzaag (origineel uit Europa) die we mee hadden uit Lilongwe begaf het na een uurtje zagen. Fabricage fout, maar 'even' terug naar Lilongwe zit er niet in (7 uurtjes met de bus). Hebben later een nieuwe gevonden in Mzuzu, die letterlijk 1 cm heeft gezaagd, weer is gerepareerd en het na 20 minuten opnieuw begaf. Voor kwaliteitsproducten moet je dus niet in Malawi zijn. Gelukkig geldt het principe 'niet goed, geld terug' wel in deze winkel.

Maar verder zijn we uit Lilongwe teruggekomen met een stapel (tweedehands-)boeken, lego, dieren, autootjes, enkele puzzels, wasco's, stiften, ... Dus al met al een geslaagde missie.

Waar ze het van moeten doen

Naam: Achim

Getrouwd met Violet,
1 dochter Twatacha (15 maand)

Woonplaats: Nkhata Bay

Werk: barman in een hostel

Werkuren: 14 tot 22 uur (of als
er gasten zijn tot laat in de
nacht), 6 dagen/week

Inkomen: KW 6000 (= € 30)

Uitgaven: KW 2000 huur huis
KW 500 water
KW 1500 maïsmeel
KW 2000 te besteden

Werk

Het eerste half jaar verdiende Achim slechts KW 5000. Toen zijn dochtertje oorontsteking had kon hij niet eens oordruppeltjes kopen. Gelukkig was er iemand die zich zijn lot had aangetrokken en met de bazin van het hostel is gaan praten.

Als Achim zijn loon krijgt gaat hij altijd eerst een zak maïsmeel kopen. Dan is hij er zeker van dat zijn gezin de hele maand nsima kan eten. Nsima is een soort klomp van maïsmeel met water, het dagelijkse voedsel voor de Malawianen. Jammergenoeg houdt zijn dochtertje niet van nsima.

Na de huur, waterrekening en maïsmeel blijft er 2000 Kwacha (€ 10) over om de maand rond te komen.

Violet, zijn vrouw, werkt niet. Dat wil ze wel graag, maar er is geen werk. Zelf iets verkopen op straat zoals mandazies (een soort oliebollen) is een optie, maar dan moet ze een soort startkapitaaltje hebben om ingrediënten te kunnen kopen.

Huis

Zeg maar huisje, want het bestaat letterlijk uit een ruimte van 2,5 bij 2 meter en een ruimte van 2 bij 2 meter. Meubilair: 1 bed, 1 krukje. En verder: enkele teilen, een matje en een stapel koffers.

Iedereen woont zo op elkaar gepakt zodanig dat privacy iets is dat ze hier niet kennen, maar een warm en welkom huis des te meer.

Simple life

Maar Achim houdt wel van zijn leventje: 'simple life' noemt hij het. Hij gaat werken, en als hij thuis is heeft hij veel vrienden om mee te praten en boeken om te lezen. Trots liet Achim ons 2 koffers zien, vol met boeken, gekregen van vrijwilligers. Toch...soms is het ook weer erg moeilijk, als er geen geld genoeg is om te eten of als er iemand ziek is.

Meer dagelijks leven ...

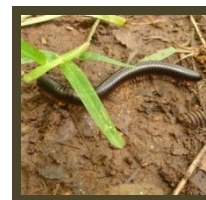
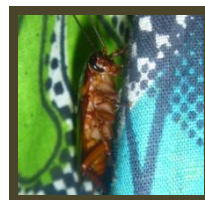
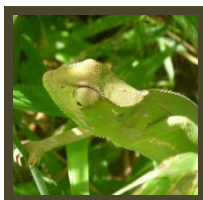
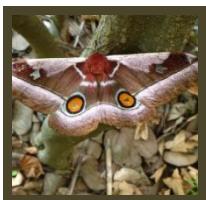
Mensen uit de dorpen leven een ietwat ander leven. Velen hebben een stuk grond in de familie waarop ze hun eigen producten kunnen verbouwen en later verwerken: rijst, maïs, cassava, tomaten, pinda's... De kippen scharrelen rond, de mango's, avocado's etc. vallen van de bomen... Zo kunnen de families grotendeels voorzien in hun eigen voedsel en de rest wordt verkocht langs de straat/op de markt. Jammergenoeg verbouwt iedereen zowat dezelfde producten, en dan zie je meters lang naast elkaar vrouwen hun tomaten verkopen. Wel gezellig natuurlijk.

Nu we hier een tijdje zijn, merken we dat we sommige verhalen die we horen, of dingen die we zien als 'gewoon' gaan ervaren, we kijken er niet altijd meer van op. Kinderen in lappen die ooit kleren waren, rondkruipende peuters met een natte broek tussen de rotzooi, kinderen die spelen met glasscherven, kleine kinderen lopend langs de grote baan, peuters die rondslingerende 'lege' zakjes van sterke drank in hun mond stoppen...

Maar ook verhalen van mensen die al maanden niet betaald worden op hun werk en daarom hun kinderen niet meer naar school kunnen sturen; mensen die kilometers lang lopen omdat ze het busje niet kunnen betalen; als man door ziekte niet meer kunnen werken en dus het gezin niet meer kunnen onderhouden zodanig dat het gezin gaat inwonen bij familie (die al heel arm is) ... Maar hoe we er ook aan gewend geraken, de armoede is en blijft een groot probleem.

Groetjes van ons
en van enkele van onze kleine vrienden.

...de ratten waren ons te snel af...

Bouw vertraging....flinke vooruitgang bouw...

In de nieuwsbrief van februari hebben jullie kunnen lezen dat de bouw van de school vertraging heeft opgelopen door de regen en het dieseltekort, maar dat bleek niet het enige

wat het proces belemmerde. Toen het een aantal dagen mooi weer was en de bouw geen vordering meer maakte werden we een beetje ongerust. Het dak had al lang af kunnen zijn en ook met de afwerking van de school waren ze nog steeds niet begonnen. Na het bespreken van het financieel rapport met de aannemer en een paar mensen van het kerk comité, bleek dat er geld tekort was om het

gebouw af te maken. Foster (aannemer) heeft een misrekening gemaakt in de begroting. Er is een tekort aan verschillende materialen, transportkosten en werknemersloon. Het overschrijden van de aannemerssom is gelukkig geen Afrikaans probleem. We horen van veel mensen in België en Nederland dat het daar met bouwen of verbouwen ook niet altijd even soepel verloopt, en dat er vaak veel geld bovenopgelegd moet worden. Gelukkig kunnen we door de grote steun uit Nederland en België het schoolgebouw wél afmaken!!

Inmiddels zijn de jongens weer flink aan het werk in Singo. Met diesel van de zwarte markt kon de truck weer rijden en kon de laadbak volgeladen worden met cement, golfplaten, zand en andere nodige materialen.

De golfplaten liggen inmiddels op het dak, een groot deel van de buitenkant van de school is gepleisterd en gevoegd, en ook bij de binnenkant van de klaslokalen vindt een

verandering plaats. De vloer van 1 klaslokaal, de lerarenkamer en het toilet is klaar en samen met een paar Nederlandse meiden die op doorreis waren, hebben we afgelopen zaterdag één van de klaslokalen van een eerste laagje lime (soort rare muurverf) voorzien. Volgende week gaan we starten met het maken van mooie (leerzame) tekeningen op de muren. We zijn blij dat we eindelijk zelf in het gebouw aan de slag kunnen!

Opruimen land

Vorige week hebben we een 'lunch meeting' gehad met het comité van de kerk. Een drietal vrouwen die betrokken zijn bij het reilen en zeilen van de school hebben een

heerlijk uitgebreide lunch voor ons en het comité gemaakt. Dit om ons te bedanken voor wat we tot nu toe hebben gedaan voor het dorp.

In juli komen er een aantal mensen van de vliegende meubelmakers om meubilair en een 'jungle'speeltuin te maken voor de kinderen. Het is nu één grote jungle achter de school, maar hierin zullen we de kinderen snel kwijt zijn, dus moet het land opgeruimd worden voor het maken van een wat veiligere jungle. Om de mensen van het dorp meer te betrekken bij de school hebben we aan het comité gevraagd of zij dit voor ons willen regelen. Als er een groepje ouders een dagje langskomt met hun schep en hun schouders er flink onder zetten is de klus 'zo' geklaard. Het comité stond hier erg positief tegenover en gaat hierover in beraad.

Blokken

Bouwen met blokken is iets wat kinderen heel graag doen en hout is hier volop verkrijgbaar. Daarom zijn we samen met Crosby, een man uit het dorp, op zoek gegaan naar een houtbewerker die voor ons 600 blokken wilde gaan maken. De houtbewerker is flink aan de slag gegaan en heeft mooie blokken gemaakt. Zo heeft elke klas 200 blokken en kunnen de kinderen zodra

de school zijn deuren heeft geopend aan de slag met bouwen.

Donaties en Belastingvoordeel

Deze week hebben we te horen gekregen dat Chimwemwe Malawi (NL) door de Nederlandse Belastingdienst per 6 december 2010 aangemerkt is als een ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling).

Organisaties die een ANBI status hebben zijn vrijgesteld van belasting als ze een schenking ontvangen. Tevens mogen bijvoorbeeld bedrijven belastingvrije schenkingen doen. Voor gewone giften geldt een drempelbedrag en een maximum.

Meer informatie kunnen jullie vinden op de site van de belastingdienst;

<http://www.belastingdienst.nl/giften>

Of op de site van ANBI;

<http://www.anbi.nl>

Ook is hierover op onze website www.chimwemwe-malawi.org binnenkort meer informatie te vinden! Helaas is onze ANBI status alleen voordelig voor Nederlanders. In België is dit veel minder gemakkelijk te verkrijgen, maar wie weet ...ooit...!

Zeer merkwaardig nieuws over Malawi

Op de site van Africanews stond kort geleden zeer lachwekkend nieuws... maar het lijkt nog serieus te zijn ook...

In Malawi is een wet in de maak waarbij het de burgers verboden wordt winden te laten in het openbaar. Reden van dit merkwaardige wetgevende initiatief is dat de overheid de onderdanen meer discipline en verantwoordelijkheid wil bijbrengen.

Gerechtelijke dwalingen

De burgers in het Afrikaanse land reageren vol ongeloof. Zij vrezen een zondvloed aan gerechtelijke dwalingen. "Hoe kan je nu een schuldige aanwijzen als er iemand een wind laat wanneer er een groep mensen samen is? Ga je iedereen dan een boete geven of opsluiten?", luidt het.

Reukje

"In ons land zijn er heus wel andere problemen aan te pakken", aldus andere critici van dit wetsvoorstel met een reukje aan. "Er is de corruptie en de willekeur van de Chinese investeerders die nauwelijks lokale mensen in dienst nemen. Om maar een paar voorbeelden te noemen".

Lokale rechtbanken

Winderige Malawi's kunnen volgens het wetsvoorstel berecht worden door een nieuw systeem van lokale rechtbanken. Die zullen ook recht moeten spreken in nog een hele andere rits misdrijven. Het parlement moet die vergrijpen nog oplijsten.

En tot slot een foto van ons prachtige uitzicht 's avonds over het meer!

(Er staan veel nieuwe foto's van de bouw op onze website. Ga naar het fotoalbum op de website om ze te bekijken.)

Nieuwsbrief april 2011

In de vorige nieuwsbrief schreven we over de flinke vooruitgang van de bouw. Die vooruitgang heeft zich afgelopen maand zeker voortgezet want de school heeft inmiddels zijn eerste deur geopend! Zelf wonen we ondertussen ook in ons huis (wel nog enkele maanden zonder electriciteit) en de oogst kan worden binnengehaald want de grote regens zijn voorbij...

Arthur nursery school opent zijn eerste deur!

Dinsdag 26 april was het eindelijk zover. De vloer van de kerk werd geruild voor een leuk en fris uitziend klaslokaal. De weken ervoor hadden we onze artistieke talenten losgelaten op de muren, met een leuk resultaat tot gevolg.

Wat kwamen er veel kinderen en volwassenen kijken terwijl we aan het schilderen waren. Een opgefleurd klaslokaal zie je anders niet zo gauw in Malawi!

De eerste dagen waren de kleuters toch nog wel een beetje stil, onder de indruk van 'de blanken'. Maar aan het eind van de week waren ze toch al heel wat meer op hun gemak. Dat het voor ons een enorme uitdaging wordt om er een goeddraaiende school van te maken werd deze week extra duidelijk. Er is veel werk aan de winkel!

Momenteel zitten de 52 kinderen nog samen in één lokaal met hun 'madam' Ethel.

Afgelopen week haalden we dagelijks groepjes kinderen uit de klas om een activiteitje mee te doen en een beetje te leren kennen. Alles is nieuw en moet worden voorgedaan; leren spelen met duplo bijvoorbeeld. Wat voelen we ons soms al een beetje trots op de kinderen als ze nu uit zichzelf een toren beginnen te bouwen, enkele kriskraslijnen op papier krijgen of een puzzelstukje kunnen passen.

We merkten ook nog maar eens hoe weinig ze eigenlijk leren van het onderwijs dat ze nu krijgen. Het alfabet, de cijfers en de vormen kunnen worden opgedreund, maar de kinderen hebben geen enkel besef waarover ze het hebben. Laat je een cirkel zien, dan zeggen ze braaf na 'circle' en dreunen onmiddellijk de rest van het aangeleerde rijtje op: rectangle, hart, square, diamond, star, oval, stripes,...

We zien zoveel dingen die we graag willen helpen veranderen of ontwikkelen. Maar het wordt een lang proces, met prioriteiten. Eén van die prioriteiten wordt toch wel de veiligheid van de kinderen... Nu lopen er veel kinderen van 3, 4 of 5 jaar alleen langs de grote baan naar huis. Onvoorstelbaar.

Vanaf volgende week krijgen de kinderen 's ochtends pap van maïsmeel, bruine bonen en pinda's; zo eten ze toch dagelijks zeker één

voedzame maaltijd. Dit zal een grote trekpleister zijn voor ouders om hun kind naar school te sturen. Toch willen we wachten tot september om nieuwe leerlingen aan te nemen, zodat we eerst de kans krijgen om een goede start te maken.

We hopen snel een tweede persoon in dienst te nemen zodat we in eerste instantie twee leerkrachten kunnen opleiden en begeleiden en dan later een derde erbij.

Verloop van de bouw

Al zijn we dan al wel in de school gestart, de bouw is nog niet helemaal voltooid. Bij het hoofdgebouw ontbreekt nog de tussenwand tussen het tweede en derde lokaal. We hadden gekozen voor een verwijderbare wand zodat de twee lokalen samen als een hal verhuurd kunnen worden voor vergaderingen ed. Zo zal de school zichzelf later deels kunnen financieren.

Daarnaast worden momenteel de keuken en toiletjes gebouwd. Het ziet er naar uit dat in mei alles wordt afgerond.

Regen, regen...

De grote regens lopen op hun eind. In delen van het land hebben de buien voor grote problemen gezorgd. In Karonga kwam het water zelfs tot aan de ramen en zijn enkele kinderen verdronken. Rivieren liepen over, dorpen waren soms een grote modderpoel, moeilijk te bewandelen.

Tussen de regens door waren er hete dagen, heter dan normaal in dit seizoen. De meeste gewassen op het land konden goed groeien, maar we zien ook veel dorre maïsvelden waar de oogst dus mislukt is. Wij zijn een middagje mee het land op geweest om te helpen bij het plukken van pinda's... en kwamen zelf met een grote zak thuis. Hoe arm ook, mensen willen ons zo graag wat geven.

Eind juli zal de school officieel geopend worden.

Dit belooft een grote happening te worden.

Natuurlijk zijn jullie allemaal van harte welkom!

Nieuwsbrief mei 2011

Het schoolgebouw is bijna af. De school loopt inmiddels op volle toeren. Er is een nieuwe leerkracht aangenomen en nieuwe kinderen stromen binnen....

Bouw

Dit zal waarschijnlijk de laatste keer zijn dat het kopje bouw in onze nieuwsbrief zal voorkomen. De bouwers en schilders zijn bijna klaar. Nog een paar laatste dingen afwerken en dan kunnen we die drukte achter ons laten. Het hoorde er allemaal bij, maar wij zijn blij dat we nu met ons échte werk aan de slag zijn! Het heeft ons veel tijd en energie gekost om alle bouwperikelen te regelen. We hebben veel werk van de bouwondernemer uit handen moeten nemen om de bouw van de school en ons huis soepeler te laten verlopen... als wij ooit nog eens bouwondernemer willen

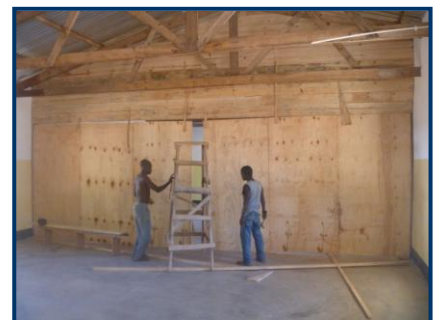
worden, hoeven wij geen opleiding meer te volgen ☺!

De keuken is bijna af. Er wordt inmiddels elke dag een grote pan pap in gekookt. De opbergruimte van de keuken moet nog worden afgemaakt, maar dat is zo gepiept. Dan nog de latrines/hurktoiletjes voor de kinderen. Ze kunnen deze week in gebruik worden genomen. We hebben nu 2 toiletjes voor de jongens en 2 voor de meisjes. Er zullen er binnenkort nog een paar bij gebouwd moeten worden aangezien er meer en meer kinderen naar onze school komen.

Het hout voor de verwijderbare tussenwand is afgelopen week naar de school gebracht. Er zijn twee jongens bezig er een stevige wand van te maken die je als een harmonica kan open en dicht doen. We gebruiken 1 van de lokalen al wel om de kinderen en leerkrachten het circuit systeem aan te leren. We werken in 4 verschillende hoeken en schuiven dan om het kwartier door. Zo spelen en leren de kinderen

veel verschillende dingen op één ochtend. We hopen volgende week die twee lokalen volledig in gebruik te kunnen nemen. Natuurlijk moeten ook daar nog mooie schilderijen op de muren gemaakt worden, maar dat bewaren we even voor de iet wat rustigere tijd... Nu eerst de lokalen maar versieren met kindertekeningen.

School

De school begint om 8 uur, maar veel kinderen zijn er al om 7 uur. Het leven begint hier erg vroeg. Als de zon opkomt gaan veel ouders en grootouders het land op om te oogsten en de kinderen worden nu al vroeg in de morgen naar de nieuwe school gebracht.

madam Beatrice leert de kinderen knippen

In eerste instantie hadden we in een vergadering met het schoolcomité besloten tot september te wachten met het aannemen van nieuwe kinderen,

zodat we de leerkrachten (madam Ethel en onze nieuwe juf, madam Beatrice) goed kunnen opleiden en de kinderen in een iets kleinere groep kunnen wennen aan de nieuwe werkwijze. Maar dit bleek in de praktijk toch erg moeilijk te zijn. Kinderen worden alleen naar school gestuurd of de leerkrachten durfden de ouders/grootouders niet te vertellen dat ze tot september moeten wachten. Daarom zijn we weer samen gaan zitten om een

oplossing te bedenken en zijn we tot het besluit gekomen de kerk weer te gebruiken om de nieuwkomers tijdelijk op te vangen tot de tussenwand af is. Inmiddels zijn er al 33 nieuwkomers en hebben we nu een totaal van 85 kinderen. De toestroom is nog niet gestopt en waarschijnlijk zijn er ook veel ouders/grootouders die toch wachten tot na de grote vakantie en de kinderen in september komen brengen. We hebben het in een eerdere nieuwsbrief gehad over "maar" 30 kinderen per klas toe te laten, maar dat is onmogelijk hier. En natuurlijk zijn we heel blij dat ouders hun kind naar school willen hebben. Maar ook al

zullen we erg grote klassen krijgen, toch zullen ze op deze school ook met 40 kinderen of meer per klas beter onderwijs krijgen dan de meeste andere scholen in Malawi. Laat ze maar komen dus!

Alhoewel we alleen kinderen uit de 3 dorpen Singo, Mgolozero en Kasweswe zullen toelaten. Er gaan al verhalen de ronde dat

ouders van dorpen verderop een busje willen regelen om hun kinderen naar onze school te kunnen brengen, maar hier steken we toch een stokje voor. Het zou toch zonde zijn dat zo'n mooi nieuw gebouw uit z'n voegen zou knappen...

We verbazen ons er vaak over hoe gewend de kinderen al zijn aan de nieuwe werkwijze en sommige materialen. Ze zijn

kinderen leren werken in circuit vorm

madam Ethel leert de kinderen werken met knijpkaarten

elke dag weer erg enthousiast om te leren en spelen. Onze Malawische juffen vinden de puzzels ed. even interessant als de kinderen. Het liefst doen ze alles zelf. Het is moeilijk voor hen om het de kinderen zelf te laten doen. Ze willen zelf ook zo graag oefenen met het in elkaar zetten van een puzzel van 6 stukken, maar daar leren de kinderen natuurlijk niks van...

Under five clinic

Twee weken geleden kwam er een arts bij ons op school die werkt voor de under five clinic. Elk kind heeft een vitamine A tabletje en een ontwormingskuur gekeken. Elk half jaar wordt dit aangeboden door Unicef. Tevens worden de kinderen elke maand gewogen. De under five clinic heeft dit aan de school overgelaten. De organisatie en

registratie laten veel te wensen over, maar we zijn toch blij dat dit soort belangrijke dingen geregeld worden.

Registratie kinderen

Behalve de namen en de 'waarschijnlijke' leeftijd was er nog niks geregistreerd van de kinderen. Maar om ze in drie groepen te kunnen verdelen is een geboortedatum natuurlijk wel handig. Daarom hebben we een briefje mee naar huis gegeven met een paar vragen.

Hieruit bleek dat een aantal kinderen wees zijn, veel kinderen maar 1 ouder meer hebben en dat meer dan de helft van de kinderen bij de grootouder(s) woont. De ouders wonen elders in Malawi of in Zuid-Afrika om te werken.

Het is voor ons nog steeds niet van alle kinderen duidelijk wanneer ze geboren zijn. Veel ouders/grootouders hebben een andere datum opgeschreven dan wat ze hebben ingevuld op de healthcard van de under five clinic. En volgens ons klopt het geboortjaar van een paar kinderen ook niet... een aantal kinderen moeten we dus maar naar eigen inzicht in de juiste klas zetten. We hebben van onze leerkrachten gehoord dat bij toelating op de basisschool (normaal vanaf 6 jaar) "ook" niet altijd naar de geboortedatum wordt gekeken. Zo kan een groot kind van net 5 jaar worden toegelaten, maar een klein kind van bijna 6 worden geweigerd...

Jungle verdwenen

We hebben inmiddels samen met een groep mensen uit het dorp twee keer hard gewerkt om het stuk land achter de school op te ruimen en vlak te maken. Het hoge

gras, takken en boomstronken werden verbrand. Er werd gehakt, geschept, met kruiwagens de aarde verplaatst en aangeduwd. Wat een werk! Er is al flink wat werk verricht hier in de hitte onder de volle zon... maar het is nog lang niet klaar. Daarom hebben we toch maar besloten een dagje een kraan te laten komen om het af te maken. Het moet natuurlijk helemaal in orde zijn voor de meubelmakers over komen vliegen om de jungle terug te brengen in de vorm van een junglespeeltuin!

(foto's van het handmatig opruimen en de kraan binnenkort op onze website)

Apostolic

Een straatbeeld in Nkhata Bay: mannen, vrouwen en kinderen in dezelfde lange witte jurken. Deze 'witten' (zoals we deze mensen zijn gaan noemen) wonen op ongeveer 5 min loopafstand van ons huis. Ze wonen in erbarmelijke hutjes van takken en plastic aan een prachtig wit strand en noemen zichzelf de Apostolics. We waren erg nieuwsgierig naar hun levensstijl en dorp en grepen het dan ook met beide handen aan toen we twee weken geleden werden uitgenodigd door een paar 'witte' jongens om bij hun op bezoek te komen. We keken onze ogen uit en hebben hun de oren van het hoofd gevraagd. Deze mensen leven als de decipelen/apostelen uit de bijbel. Ze trekken door Malawi om over Jezus te vertellen. Soms wonen ze voor 3 maanden op een plek, soms wel twee jaar. Ze wachten tot ze een sein krijgen van God om weer verder te trekken. Deze mensen leven heel sober en het lijkt een wereldje op zich. Ze weigeren om gebruik te maken van faciliteiten van de regering, zoals bv. scholen. De kinderen krijgen les op eigen terrein. Alles wat ze leren wordt gelinkt aan de bijbel. Als de kinderen 10 jaar zijn wordt ze een vak geleerd. Jongens en mannen zijn houtbewerker of electricien (terwijl ze zelf geen meubels en electriciteit hebben) en meisjes en vrouwen maken matjes en kussens. Deze dingen verkopen ze om wat inkomen te hebben. De mensen gaan als ze ziek zijn niet naar het ziekenhuis en slikken geen medicijnen. Als God het wil worden ze wel weer beter.

Het is een heel vriendelijk en open volk, maar met voor ons wel een hele bijzondere levensstijl! Het rare is dat veel van deze mensen wel een mobiele telefoon hebben... maar dat had Jezus toch zeker echt niet. Die technologie kunnen ze blijkbaar toch niet weerstaan.

(helaas mochten we geen foto's maken)

En tot slot;

Toen we afgelopen week in de laadbak van een auto op weg waren naar school, kwamen we een zwarte man met blanke voeten tegen... worden protheses alleen met witte voeten gemaakt? Heel bijzonder gezicht...

Sinds drie weken genieten de kinderen elke ochtend van een bord pap. Eerst nog met de handen, maar inmiddels hebben we lepels gekocht.

Nieuwsbrief juni 2011

Zoals voor velen onder jullie, begint ook hier binnenkort de vakantie... voor de kinderen dan. Wij zetten onze werkzaamheden nog even voort.

Een nieuwsbrief over het verloop op school afgelopen maand, onze zomerplannen en meer...

De kleuterschool

Als we terugkijken op wat er afgelopen maand weer allemaal gebeurd is, dan is het niet verwonderlijk dat we het razend druk hebben. Sinds het begin van de maand draait de school op volle toeren en is de kerk weer kindvrij. De kinderen zitten volgens leeftijd verdeeld over de 3 lokalen, elk met hun eigen asambizi (juf). Ook wij hebben ons bij een groep ingedeeld en hebben nu de enorme uitdaging de leerkrachten een beetje de 'knowhow'

van het lesgeven bij te brengen. En dat... kost heel veel energie! Maar, ze willen zó graag leren! Het gaat vooruit, maar net als bij de kinderen, in kleine stapjes.

De leerkracht van de jongste groep (2,5 tot 4 jaar) kunnen we momenteel alleen tips geven en nog niet intensief begeleiden. Als we langs het klaslokaal lopen, horen we pogingen om het alfabet aan te leren... Ook volgend schooljaar is er dus nog werk aan de winkel. Ook wij hebben veel van onze ideeën moeten bijstellen/aanpassen aan de werkbaarheid hier. Want natuurlijk is het allerbelangrijkste dat de school ook goed zal blijven draaien als wij er niet meer (dagelijks, ...) zijn.

Verwijderbare wand

Begin juni is de verwijderbare wand tussen de 2 lokalen afgewerkt. Jammergenoeg zijn wij zelf niet helemaal tevreden over het resultaat. Zo lang "de muur" dicht blijft is het prima. Maar we zijn bang dat de stevigheid snel te wensen over zal laten bij frequent gebruik. De mensen hier zien er geen probleem in, maar naar onze normen van veiligheid willen we graag verder advies vragen, zodat er in de toekomst wat aan gedaan kan worden. Het duurt nu nog wel even voor de lokalen als hal verhuurd zullen worden, daar er nu nog geen faciliteiten voorhanden zijn (stoelen, tafels ed.).

Speelterrein

We hebben geprobeerd om een kraan te regelen voor het netjes en vlak maken van het terrein voor de school. Er is slechts 1 zo'n kraan in de wijde omtrek en deze was niet meer beschikbaar tot half juli. Dus toch maar met man en macht. 8 jongens hebben 10 dagen gegraven, kruiwagens geduwd, stronken uitgekapt, boomstammen en takken gesjouwd en nu... hebben we een speelterrein in 2 lagen.

Op dit moment wordt er gras geplant. Dit gaat plukje per plukje. Maar het is belangrijk dat dit gebeurt voordat de aarde wegspoelt bij hevige regens.

Zomerplannen

Eerder winterplannen...de avonden en nachten zijn momenteel koud, we kunnen een deken goed gebruiken. Hoe koud? Slechts zo'n 16 tot 18 graden, brrrrr.....

We zijn blij in juli onze eerste vrijwilligers welkom te mogen heten. Een groep van 5 enthousiastelingen (3 Belgen, 2 Nederlanders) komt helpen bij het opzetten en uitvoeren van zomeractiviteiten voor de kinderen van de basisschool en middelbare school. Sport, spel, zingen, knutselen, spelen... Ook voor ons dus een nieuwe uitdaging, we zijn benieuwd! Daarnaast willen we extra materiaal maken voor de kleuterschool, samen met de leerkrachten en vrijwilligers. Hiervoor willen we zoveel mogelijk (gratis of goedkoop) lokaal te vinden materiaal gebruiken. Mocht er iets stuk zijn, dan kunnen de leerkrachten later ook zelf weer nieuw speelgoed maken.

Halverwege de maand juli komen de Nederlandse meubelmakers overvliegen om de langverwachte jungle speeltuin te maken en wat meubilair.

Geen vakantie dus voor ons, maar veel geregeld... Maar daar krijgen we dan wel Nederlandse en Belgische gezelligheid voor terug!

Schoolgeld

We horen de afgelopen tijd wat verontruste verhalen: basisscholen zouden weer schoolgeld (350 kwacha = € 1,75/maand) vragen aan de kinderen. Nochtans was het basisonderwijs sedert 1994 gratis. Er heerst wat politieke onrust in Malawi, prijzen stijgen dagelijks, het leven wordt duurder.

Als scholen geld gaan vragen zal dat betekenen dat er minder kinderen naar school zullen gaan. Bergafwaarts voor het land!

We verbazen ons er hoe dan ook vaak over hoe duur naar school gaan is voor de jongeren op de middelbare scholen. Per trimester betalen de leerlingen ongeveer 15 á 20 euro voor een gewone school. Als je dan bedenkt dat veel mensen maar 30 á 40 euro per maand verdienen, is dat een flinke hap geld. We horen dan ook veel verhalen van jongeren die niet meer naar school gaan (al dan niet tijdelijk) omdat de familie het schoolgeld niet kan opbrengen. Velen maken hun school daardoor niet af.

Ook op onze kleuterschool vragen we een kleine bijdrage (150 kwacha = 75 eurocent/maand). Dit omdat de regering niet subsidieert, en de school in de toekomst zoveel mogelijk op eigen benen moet kunnen staan. Maar voor die 150 kwacha krijgen de kinderen wel dagelijks een maaltijd. Veel kinderen komen zonder ontbijt te hebben gegeten naar school. En wanneer ze na schooltijd thuiskomen is er vaak niemand aanwezig (werken op het land). Het kan wel tot 15.00 uur duren voor ze dan hun lunch eten.

Niet alle ouders/verzorgers betalen het schoolgeld. Op veel scholen worden de kinderen dan naar huis gestuurd. Maar dat vinden wij ook niet de goede oplossing. Ouders houden hun kinderen ook vaak thuis op de momenten dat er om schoolgeld gevraagd wordt. Wij hebben als idee aangedragen dat ouders die het schoolgeld niet kunnen betalen, op een andere manier kunnen bijdragen, bijvoorbeeld met mais, casava, pinda's, bananen, rijst etc. van hun land. Dit idee moet nog verder besproken en eventueel uitgetoetst worden.

Als kinderen ziek zijn worden ze onder een deken gelegd.

HIV/Aids

Afgelopen week kregen we bericht dat de vader van 2 meisjes bij ons op school gestorven is aan aids. Hij laat 17 kinderen achter bij verschillende vrouwen. Polygamie is legaal in Malawi, maar gelukkig wordt dit door veel kerken tegenwoordig afgekeurd en komt het in de nieuwere generaties minder vaak voor.

HIV is en blijft een groot probleem. En als deze vader aan aids gestorven is, hoe zit het dan met de kinderen? Als we navragen hoeveel kinderen op school HIV positief zijn, dan beweren ze dat er geen zijn. Wij stellen ons hier zeker vragen bij en willen graag weten of/en hoe er getest wordt en wat voor programma's er bestaan om HIV positieven te helpen. Wordt in de toekomst dus vervolgd...

Een komen en gaan

Ondertussen zijn deze 2 meisjes verhuisd. Ook dat is een vaak voorkomend verschijnsel. Kinderen gaan bij een ander familielid wonen, gaan met de ouders mee naar Zuid-Afrika...

Ook zien we vaak een nieuw gezicht in de groep. Gedropt door iemand, zonder tekst en uitleg. De enige info die het kind ons dan kan geven is zijn/haar eigen naam.

Als we voor elk kind een welkomst- of afscheidsfeestje zouden moeten geven, dan was het elke dag wel feest.

Maar eigenlijk... het is elke dag feest op school.

CHIMWEMWE! (vreugde)

Nieuwsbrief juli 2011

"Malawi?! Waar ligt dat? Wat ga je daar doen?"

Dat hebben we de laatste maanden vaak mogen horen. We geven jullie graag het antwoord op deze vragen in deze nieuwsbrief, die deze maand eens niet door Tine en Rjimke wordt opgesteld.

Wij zijn Nelleke en Marleen - twee Nederlandse meiden die het project via het internet leerden kennen - en Ines, Kris en Sofie - drie Belgische vrienden van Tine en Rjimke.

Onze eerste indrukken

Dit is voor ons alle vijf onze eerste kennismaking met Afrika. Het kan dan ook niet anders dan dat we constant overspoeld worden door nieuwe indrukken. De prachtige natuur (heel veel bergen, prachtige vergezichten, veel groen, velden, bananenbomen en natuurlijk het uitgestrekte Lake Malawi), de hartelijke verwelkomingen van alle mensen ("Hello, how are you?"), het andere ritme (eventjes snel ergens heen gaan, is geen optie) en de vele, vele mensen die naast de baan wandelen.

De intensiteit van de geuren is ook helemaal anders dan bij ons. Overal wordt afval verbrand of stukken berm, de cassava die ligt te drogen, verspreidt een zure geur en de uitlaatgassen van de auto's lijken ons niet bepaald milieuvriendelijk.

We herkennen heel veel dingen van op foto's en in documentaires: vrouwen die allerlei dingen moeiteloos op hun hoofd dragen en de kinderen op hun rug, de huizen die gebouwd worden uit zelfgebakken stenen en bedekt worden met rieten of golfplaten daken, de overvolle, versleten busjes en de pick-ups waar mensen en bagage uitpuilen.

We zijn het snel gewoon dat we niet dezelfde luxe hebben als thuis. Douchen doen we met koud water, koken gebeurt op kolenvuurtjes (en duurt dus heel wat langer), kleren wassen doen we in Lake Malawi en als rond 18.00 u. de nacht valt, zie je zonder zaklamp geen hand voor ogen.

De stenen huizen van de mensen wekken de indruk dat ze het hier toch behoorlijk goed hebben, maar in de voorbije weken kregen we de kans om de mensen en hun levenswijze van dichterbij te leren kennen en dan wordt het al snel duidelijk dat heel wat inwoners van Malawi het echt niet breed hebben. De economische situatie is verre van ideaal en verschillende mensen vertellen ons dat dat echt wel een politiek probleem is. De rellen vorige week in Lilongwe, Blantyre en Mzuzu hebben daar zeker mee te maken. In Nkhata Bay hebben we daar niets van gemerkt, maar we hoorden wel wat verhalen via de krant en de plaatselijke bevolking.

Youth Club

We zijn in de eerste plaats natuurlijk gekomen om Tine en Rjimke een handje te helpen in de school. We zijn - opnieuw - ontzettend onder de indruk. In een half jaar tijd hebben ze een school gebouwd en een huis voor zichzelf, al heel wat materiaal gemaakt voor in de school en samen met de leerkrachten nagedacht over hoe ze de kleuters goed onderwijs kunnen bieden. We voelen goed dat Tine en Rjimke door de bevolking op handen worden gedragen. Iedereen spreekt vol lof over hen en overal waar we passeren worden ze geroepen en willen mensen met hen praten.

De kleuters hebben nu vakantie, maar Tine en Rjimke wilden in die periode graag activiteiten organiseren voor de jeugd van Singo en enkele andere dorpjes. Wij zijn gekomen om hen daarbij te helpen. De activiteiten gaan door van dinsdag tot vrijdag; in het weekend en op maandag zijn we vrij. Op de ene dag kunnen kinderen van 8-11 komen, op de andere dag de 12-16-jarigen.

Onze dagindeling

- 07.00 u. De wekker laat van zich horen. Tijd om op te staan. We verfrissen ons en nemen een westers ontbijt: een kom cornflakes of wat brood met jam. Om van een kop koffie te genieten, moeten we vaak bergen verzetten. Een kopje melk maken is eenvoudiger: een volle lepel melkpoeder mengen met water.
- 08.00 u. We zouden moeten vertrekken op dit uur. Heel dikwijls blijft het bij een poging. Er moet nog materiaal klaargelegd worden. Alles moet afgesloten worden en hond en kat worden strikt gescheiden.
Te voet gaan we naar Nhkata Bay om daar een busje te nemen richting Singo.
- 09.00 u. We stappen uit aan Pirhi CCAP (de kerk naast de school) en begroeten er iedereen. Daarna maken we, samen met de leerkrachten, materialen voor de school. We schilderen een grote Twister op een houten paneel, tekenen en schilderen een autobaan, de muren van de klaslokalen worden verder versierd met didactische prenten en de namiddagactiviteit wordt voorbereid.
- 12.00 u. We genieten van een eenvoudige lunch: brood met jam, een banaantje, een tomaat en water.
- 13.30 u. De jongeren zouden nu moeten arriveren maar meestal sijpelen ze een voor een binnen en hebben we pas na een uurtje een grote groep. We spelen frisbee, leren de kinderen met loopklosjes lopen, spelen een groot ganzenspel en heel wat kring- en pleinspelen. Er wordt ook geknutseld, getekend, geplakt. De kinderen zijn enthousiast!
- 15.30 u. Aan het einde van de activiteit hebben we meestal een vijftigtal kinderen. Ze hebben niet altijd de leeftijd die ze zouden moeten hebben om aan de activiteit te 'mogen' deelnemen, maar dat laten we maar even zo.

- 16.00 u. Nadat we iedereen weer begroet hebben, vertrekken we naar huis, met een busje of achteraan in een pick-up (en vaak eerst nog met wat kinderen aan de hand die een eindje meewandelen). Er moeten nog boodschappen gedaan worden en we moeten eten maken. Op sommige dagen duiken we in Lake Malawi en wassen we wat kleren.
- 18.00 u. Het is ondertussen helemaal donker. Het eten staat op het vuur en we zitten gezellig te kletsen op het terras van Rjimke en Tine. We vullen elk ons eigen reisdagboek aan en bespreken de plannen voor de volgende dag.
- 20.00 u. Het eten is klaar. We eten pasta, rijst of aardappelen met wat groenten en een vleesvervanger op basis van soja.
- 22.00 u. De meesten onder ons zijn moe; we duiken in ons bed, onder het muskietennet en stellen de wekker in voor de volgende dag.

De Vliegende Meubelmakers

Sinds een week hebben we op de school nog extra Nederlands gezelschap gekregen. Zes handige mannen en vrouwen komen er kasten, een speeltuin en tafels en stoelen bouwen voor de school. Dat betekent dat er dus heel wat mzungu (blanken) rondlopen in Singo!

Er wordt gezaagd, geboord, gehamerd, uitgemeten ... samen met enkele mannen uit de buurt die op die manier ook leren hoe ze al die

materialen later zelf kunnen maken / herstellen.

In geen tijd staan de eerste hoekkasten er al en kunnen de kinderen schommelen op een autoband. De zandbak wordt gegraven en we zien hoe het zweet van hoofden en ruggen drupt. In de namiddag is het zo warm dat we zelfs zweten als we niet bewegen.

De opening van de school - zaterdag 23 juli

We keken ernaar uit: de opening van de school. De organisatie was volledig in handen van de gemeenschap. Ook Tine en Rjimke wisten niet goed wat er allemaal zou gebeuren. We hoorden dat heel wat mensen op hun manier hebben bijgedragen om het feest te laten slagen. Sommigen gaven geld, anderen een deel van hun oogst of hout om vuur te maken.

Om 08.00 u. staan wij al paraat. We hangen nog wat slingers met ballonnen op, naast de slingers die we in de voorbije dagen met de kinderen hebben gemaakt en verwelkomen de mensen. Iedereen arriveert in mooie kledij. Het is duidelijk dat dit voor hen een feestelijke en belangrijke dag is.

Rond 09.00 u. wordt de start van de misviering aangekondigd. Wij krijgen een speciale plaats in de kerk en proberen daarna om de volgende twee uur te volgen wat er gezegd wordt. Er zijn predikanten van overal gekomen die allemaal iets vertellen, veel in het Engels, maar nog meer in Chitonga, waar wij dus niets van begrijpen..

Daarna mogen we in processie naar de school. Eerst alle hooggeplaatsen, daarna wij en daarna de bewoners van de dorpen. Er wordt gezongen, gebeden en geroepen. Het lintje wordt geknipt en daarna gaan de predikanten en de hooggeplaatsten van lokaal naar lokaal om ze - als het ware - in te zegenen.

En ten slotte is er nog een heel programma met speeches en optredens van koren. En ook wij treden even op. We leerden de kinderen een dansje op het liedje 'Waka waka' (het lied van het WK Voetbal 2010) en in de aankondiging wordt verteld dat we de kinderen een 'traditional dance' uit Nederland en België hebben geleerd.

Ook Tine en Rjimke nemen even het woord. Ze vertellen waarom ze voor dit project hebben gekozen en bedanken alle mensen met wie ze samenwerken.

De opening eindigt 's middags bij Joseph, de predikant van Phiri CCAP die ons en de belangrijke gasten bij hem uitnodigt voor de lunch. We genieten er van de typische gerechten: kip, beef, nsima (van mais of van cassava), rijst, aardappelen, mosterdsalade met pindanoten en een frisdrank.

Voor ons was het een speciale ervaring en we zijn blij dat we dit konden meemaken.

Zo doe je dat in Malawi

Zo begroet je iemand.

Mayuka! (Goeiemorgen!)

Ndayuka! Mwayuka Ulli? (Goeiemorgen terug! Hoe is jouw morgen?)

Dayuka u mampa. (Mijn morgen is goed.)

Jeewoo! (Dankjewel)

Zo zet je koffie.

Je neemt een lege petfles, snijdt de fles door en prikt wat gaatjes in de bodem. Ondertussen maak je een kolenvuurtje aan en laat je water koken. Je steekt een koffiefilter in de petflesbodem en vult die met koffie. Je wacht tot het water kookt en daarna kan je de koffie beginnen opgieten.

Zo doe je de was.

Neem twee emmers. Vul ze allebei met water uit Lake Malawi. In de ene emmer doe je wasproduct, daarin doe je je vuile was. Je laat die wat weken en daarna schrob je op je kleren tot de vlekken eruit zijn.

Spoel de gewassen kledij uit in de tweede emmer, wring de kledingstukken (indien nodig met z'n tweeën) uit en hang alles te drogen aan de waslijn.

Zo verplaats je je.

Afhankelijk van de afstand kies je voor een shared cab (bv. om naar Mzuzu te gaan) of voor een busje (bv. om naar Singo te gaan). Wil je naar Lilongwe, dan kies je voor een grote bus. En als de mogelijkheid zich voordoet, spring je achteraan in een pick-up, samen met 25 andere mensen, 15 zakken maïs, bagage en dekens en een koppel kippen.

Zo overleef je de avond.

Drink Malawi Gin, praat met je vrienden, doe er uren over om het eten klaar te hebben, roep de hond en de kat af en toe tot de orde, bekijk een filmpje op de computer (als de batterij niet leeg is), bestudeer de sterren, de Melkweg en de maan die uit Lake Malawi lijkt op te stijgen.

Zo bescherm je je tegen malaria.

Slik elke ochtend of avond een pil, wrijf je bij zonsondergang helemaal in met antimuggenstick of -melk op basis van deet, draag lange kledij en slaap onder een muskietennet.

Zo maak je vrienden.

Dat gaat vanzelf.

Zo overleef je de warmte.

Niet. ;-)

Dank je!

We sluiten deze nieuwsbrief graag af met een hele grote dankjewel voor Tine en Rjimke. Ze hebben ons met open armen ontvangen in hun huis en ons wegwijs gemaakt in dit prachtige land en de cultuur. We leerden dankzij hen heel wat mensen kennen en nemen prachtige herinneringen mee naar huis.

We kunnen jullie, lezers van deze nieuwsbrief, alleen maar bevestigen dat wat Tine en Rjimke hier doen, echt wel een verschil maakt!

Nieuwsbrief augustus 2011

Onze Belgische en Nederlandse bezoekers zijn weer uitgezwaaid,... wat een rust ;) ! Nu gaan ook wij genieten van een welverdiende vakantie voor 3 weken. Maar eerst voor jullie nog de laatste Malawi perikelen.

Vakantieactiviteiten

Met grote dank aan de vrijwilligers waren de vakantieactiviteiten een razend succes. Na het afscheid van Sofie, Ines en Kris kelderde de opkomst van de kinderen plots enorm. Waarschijnlijk dachten de kinderen dat ook voor hen het 'feest' ten einde was. Maar enkele dagen later zaten we weer op het gewone aantal, de tam-tam was alweer in de dorpen rondgegaan.

De kinderen genoten vooral erg van de balspelen, het tekenen en knutselen, het dansen en zingen. En ook wij hebben volop genoten van de lachende gezichten en het vele plezier die

je de kinderen 'zo simpel' kan geven.

Aangezien het grote succes is het plan om vanaf september 1 keer per week de club voort te zetten, samen met enkele lokale mensen die het dan weer over kunnen nemen.

Vliegende meubelmakers

Er is hard gewerkt de afgelopen weken, met als geweldig resultaat: 60 krukjes, 6 kleutertafels, 1 tafel voor de lerarenkamer, 1 tafel voor de keuken, 2 grote rekken, 3 hoekbankkasten (veel werk!), een zandbak, een schommel en ons graag gewilde klim-en

klautertoestel. Ook hebben de meubelmakers de verwijderbare wand tussen de lokalen (waarvan wij niet tevreden waren over het resultaat) uit elkaar gehaald en steviger weer opgebouwd. Ongelofelijk wat een werk er is verricht en dat ook nog ondanks de tegenslagen waar de mannen en vrouwen mee te maken hadden. De Chinese

Chimwemwe NL 3042.38.147
Chimwemwe BE 088-2486341-32

www.chimwemwe-malawi.org
chimwemwemalawi@gmail.com

kwaliteit van de stroomkabels zorgde voor wat irritaties en werkvertraging, het gereedschap dat ze vanuit NL mee hadden werkte ook niet allemaal behoorlijk. Maar de inzet en het enthousiasme was groot en er werden oplossingen gezocht.

De 3 lokale mannen die hen geholpen hebben, hebben een fantastische leerschool achter de rug. Het was voor hen een mooie kans om van het vak te proeven en er nu hopelijk verder wat mee te kunnen. De meubelmakers hebben heel wat gereedschap achtergelaten. Na onze vakantie zullen we kijken op welke manier dit gereedschap hier het beste terecht kan komen/gebruikt zal worden.

Wie graag de verslagen van de vliegende meubelmakers wil lezen: www.vliegendemeubelmakers.nl

Op de voorlaatste dag van de meubelmakers kwam een triest bericht binnen: het 5 maanden oude zoontje van Valson, 1 van hun lokale 'hulpen', was die ochtend overleden. Het jongetje lag dood in zijn ziekenhuisbedje. Hij was oorspronkelijk opgenomen in het ziekenhuis met koorts, maar de dagen voor zijn overlijden ging het al weer wat beter met hem??!

Op de laatste werkdag hebben we samen met de meubelmakers de condoleance bijgewoond, een heel bijzondere, trieste gebeurtenis. Het ging er ook erg formeel aan toe.

De mannen zaten samen op een soort dorpsplein. De vrouwen verzamelden in het huis. Man en vrouw kunnen dus niet samen rouwen. Wij als groep werden voorgesteld, konden een woordje houden, en konden wat geld geven voor de begrafenis (die later op de dag plaatsvond). Het gegeven bedrag werd dan aan alle bijeengekomen mannen megedeeld en formeel geaccepteerd.

Het ongelofelijk trieste aan het verhaal is dat dit al het 4de kindje van Valson is die is gestorven. Alle andere kinderen stierven ook voor ze een half jaar oud waren en allen slechts enkele dagen ziek. Er is zo gezegd een bloedtest gedaan... tja, als daar niks uitkomt dan hoeft er uiteraard geen verder onderzoek te worden gedaan. Onbegrijpelijk... hoe kan dit nog gebeuren, anno 2011?

Nieuwe materialen

Onze lokale leerkrachten hebben ook tijdens hun vakantie geholpen op de school. Samen met hun en de vrijwilligers hebben we een aantal spullen gemaakt voor de kleuters zoals kralen van bamboe, twister, loopklosjes van oude blikken en flitskaarten. Omdat het allemaal gemaakt is van lokaal makkelijk te vinden materiaal kunnen ze het later ook zelf opnieuw maken als iets stuk is. Ook na het vertrek van de meubelmakers en de vrijwilligers kwamen de leerkrachten helpen met het vernissen van de tafels en krukjes.

De speeltuin en de schommel zijn nu al populair bij de kinderen uit de buurt. Maar de leerkrachten zijn zo bang dat het al stuk zal zijn voor de kleuters erop kunnen spelen, dat we de schommel tijdelijk hebben afgehaakt. Nochtans hebben we ze proberen uit te leggen dat de meubelmakers geen Chinese kwaliteit afgeleverd hebben. Maar ja, toch maar even niet meer gebruiken.

Onze vrijwilligers Nelleke en Marleen hebben hun creatieve talenten botgevierd op de muren in de lokalen. Het ziet er nu in alle lokalen heel gezellig uit!

Toestanden in Malawi

In de voorgaande nieuwsbrief was er al gesproken over de rellen in Malawi. Een groot tekort aan brandstof, enorm stijgende prijzen, gebrek aan buitenlandse valuta, een financiële politiek die niet transparant is (waardoor enkele landen miljarden aan ontwikkelingshulp recentelijk stop hebben gezet) zorgen ervoor dat de gemoederen in Malawi oplaaien. Vanuit de overheid wordt hier vreemd op gereageerd; publieke!! uitspraken van de president en/of afgevaardigden: " I will meet you on the street" , " I will smoke them all out" Morgen, woensdag 17 augustus, staan er nieuwe protesten te wachten. Er gaan geruchten de ronde over de lijst met doelwitten: bepaalde supermarkten en huizen zouden worden afgebrand.

Bij vorige protesten zijn 19 doden gevallen, enkele supermarkten en huizen zijn in vlammen opgegaan., veel winkels zijn vernield en leeggeplunderd. De doelwitten betreffen voornamelijk eigendommen van leden van de democratische politieke partij DPP, eigendommen van politieofficieren die enkele demonstrerenden hadden doodgeschoten en winkels van Chinese/Indische zakenlui. In Mzuzu zijn de voorbereidingen ter bescherming in volle gang: ramen worden dichtgemetseld, de anti-inbraakbeveiliging wordt verstevigd. Het is druk in de winkels om voorraad in te slaan want waarschijnlijk zal alles voor enkele dagen gesloten zijn.

Wijzelf wonen in Nkhata Bay waar het bij de vorige protesten heel rustig was. Uiteraard voelen we ook hier de problemen die in het hele land spelen. We merken vooral de stijgende prijzen. Vele basisingen zoals brood, suiker ed. zijn nu de helft duurder geworden. Schaarre dingen zoals parafine is wel 3 keer zo duur als voorheen. Aan de pompen staan uren, zelfs dagen op voorhand al lange rijen auto's en trucks te wachten als het gerucht gaat dat er een tankwagen zou komen leveren.

Volgende week worden veel nieuwe foto's op de website gezet.
Hou het in de gaten!

Fijne vakantie...

Nieuwsbrief september 2011

Joseph

Deze keer starten we de nieuwsbrief met een triest bericht. Een jongetje van onze school Joseph Tsirani van vier jaar oud is in de nacht van 5 op 6 september overleden. Hij lag al een aantal dagen in het ziekenhuis, maar hij wilde heel graag naar huis, omdat school weer zou beginnen. Hij had zin om op school weer te spelen met zijn vriendjes, hoorden we van juf Ethel die met zijn moeder had gesproken.

Samen met de lokale leerkrachten zijn we op 6 september naar het huis geweest waar het vol zat met rouwende vrouwen. Wij zijn er tussen gaan zitten op de vloer. Het was hartverscheurend om het verdriet van de familie te zien. In veel situaties, zo ook in deze, uiten Afrikanen zich erg uitbundig. Rond 13.00u zijn we naar buiten gegaan en kwamen de mannen en vrouwen samen voor de begrafenis. Hier worden de mensen gelijk de volgende dag begraven omdat het lichaam niet bewaard kan blijven.

In de vorige nieuwsbrief hebben we verteld over het zoontje van Valson die is gestorven. Het was het 4^e kindje van hem en zijn vrouw dat is overleden. De ouders van Joseph hebben hun 5^e kindje moeten begraven. Ze hebben nu alleen nog een dochter van 7 jaar oud.

Blijkbaar kan er in Malawi alleen genetisch onderzoek worden gedaan in een ziekenhuis in Blantyre een stad hier ...km vandaan. Met lokaal vervoer ben je minstens 10 uur onderweg. En vervoer is uiteraard niet gratis. Mensen kunnen zo'n lange reis en de kosten voor zo'n onderzoek niet betalen... te triest voor woorden!

Nieuwe kinderen

De school is VOL! Vanaf de eerste schooldag zijn er veel nieuwe kinderen bij gekomen. Vóór de zomervakantie hadden we 85 kinderen. Hiervan zijn er 16 naar de basisschool gegaan. Nu zitten we op 126 kinderen, dus hebben we 57 nieuwkomers. Volle klassen dus. We laten nu geen nieuwe kinderen meer toe. Ze komen op de wachtlijst. Het is nu al erg lastig om meer dan 40 peuters

de kinderen zitten op de nieuwe hoekbank/kast en de nieuwe krukjes

of kleuters in 1 groep les te geven.

Het is nog niet ondoenbaar, maar zeker genoeg! De andere ouders en kinderen moeten dus maar even geduld hebben tot er een paar kinderen verhuizen en anders moeten ze nog een jaartje wachten...

De eerste schooldagen was het voor veel kinderen nog even de kat uit de boom kijken. Maar de 'oude' kinderen wisten alles natuurlijk nog precies en konden de nieuwe kinderen op sleeptouw nemen. Handig hoor, zoveel juffies en meestertjes. ☺

We hebben de eerste week nog een aantal dagen een paar extra handen in de klas gehad. Mem Sipma heeft in de klas geholpen en heit Sipma is aan het klussen geslagen. (foto's links)

Nieuw speelgoed en spelmateriaal

Afgelopen zomer zijn er heel wat spullen ingezameld in België en Nederland voor ons project. We willen iedereen bedanken die ons op deze manier heeft gesponsord. De kinderen zullen zich nu absoluut niet meer hoeven vervelen met al dat 'nieuwe' speelgoed en spelmateriaal! TAWONGA OKONGWA!

spelen met nieuwe kralen

Familie

Toen we afgelopen week met juf Ethel langs de straat liepen kwamen we 3 vrouwen tegen. Dit zijn mijn moeders vertelde Ethel ons. Toen we haar vroegen wie haar echte moeder was wees ze naar de middelste. Toch bleek even later dat dit ook haar echte moeder niet was, maar een tante.

Mensen in Malawi dragen veel zorg voor de hele familie. Niet alleen de ouders voeden de kinderen op, maar ook de oma's, opa's, ooms en tantes. Ooms en tantes worden vaak ook vader en moeder genoemd. Neefjes en nichtjes zijn je broers en zussen.

Een jongen die we goed kennen stelde ons laatst voor aan zijn zus. De dochter van zijn jongere moeder, zo vertelde hij ons. Het bleek zijn nichtje te zijn. De dochter van een jongere zus van zijn moeder...☺ Het is voor ons soms moeilijk te ontrafelen hoe de familieverbanden in elkaar steken. Maar wel fijn natuurlijk om zoveel dichte familieleden te hebben.

De kinderen vinden het fantastisch om buiten te spelen op/in de nieuwe speeltoestellen!!!

Nieuwsbrief oktober 2011

We zijn bijna een jaar in Malawi. Er is al heel wat werk verzet... Maar, er is nog zoveel meer te doen! De toekomstplannen worden concreter.

Arthur Nursery School

Kinderen spelen in de nieuwe waterbak.
Het is een groot succes.

Ons hoofddoel 'goed onderwijs bieden aan de kinderen van Singo en dichte omgeving' hebben we bereikt. De school heeft een stevige basis; letterlijk een diepe, degelijke fundering; maar ook figuurlijk is er een stevige basis gelegd wat het onderwijs betreft. Er is een enorm verschil met 'de school van nu' en 'hoe het toen was in de kerk'. Er wordt geleerd, gespeeld, gezongen, geknutseld en gesport. En een bord pap vult elke dag de maag.

Afgelopen weken is er werk gemaakt van de jongste groep, kinderen van 2,5 tot 4 jaar. Ook de peuters

hebben nu een volwaardig ochtendprogramma met als juffen Tryness en Jainy.

En nu... lopen we soms een beetje verloren rond... bijna overbodig... De leerkrachten 'draaien' de ochtend met de kinderen. Hier en daar geven we nog wat tips, helpen we met een activiteit of laten we de kinderen kennis maken met wat nieuw ontwikkeld materiaal. De leerkrachten werken dagelijks met een door ons gemaakt lesprogramma. Dit vinden ze een fijne houvast. Die dagelijkse structuur is voor ons best saai, maar voor hen o zo noodzakelijk.

Rennen met een zandzakje op de rug. De kinderen en juf Ethel hebben heel veel pret.

De toekomst

Maar... we lopen soms dus een beetje verloren rond. Teken dat het goed gaat!

En dan beginnen we aan de toekomst te denken. Het probleem wat betreft kleuterschooltjes speelt zich overal af in Malawi. In een straal van 6 km rondom Nkhata Bay bevinden zich nog zeker 10 kleuterschooltjes, die er momenteel op dezelfde manier

voorstaan als hoe het ooit in Singo was: geen opgeleide leerkrachten, geen materiaal,...

Wij hebben veel tijd gestoken in een dag- en lesprogramma voor kleuters en in het bedenken en maken van schoolmateriaal van lokale spullen. Het idee is om dit te delen en ook op andere schooltjes de leerkrachten te gaan trainen, materiaal aan te bieden en ermee te leren werken. En ... er dus hopelijk ook

goeddraaiende schooltjes van te maken. Via, via is onze hulp al gevraagd en komende week worden de eerste contacten gelegd.

Waarschijnlijk kunnen we in de volgende nieuwsbrief meer informatie geven.

Voor het eerst schilderen

Tot de Kerst blijven we nog in Singo om de laatste puntjes op de i te zetten. De komende weken willen we vooral nog nieuwe liedjes en spelletjes aanleren. Met dank aan Lucy (UK, dramadocent, die 2 dagen heeft geholpen) is ons repertoire van leuke Engelstalige actieliedjes en simpele spelletjes uitgebreid. Daarnaast zijn we bezig met het regelen van het meubilair voor de verhuur van de hall en moet er nog gras gezaaid worden voor het regenseizoen het plein wegspoelt.

Vanaf 2012 zullen we niet meer dagelijks aanwezig zijn. Chimwemwe Malawi blijft het project natuurlijk wel financieel steunen en wij gaan de school regelmatig bezoeken. De verantwoordelijkheid voor de goede werking zal echter bij de bevolking liggen.

"Nog geen heimwee?"

...wordt ons wel eens gevraagd. Nee hoor, we hebben het hier nog erg naar de zin. In februari loopt echter ons tijdelijke visum af en het plan is om dan voor 4 weken te komen overvliegen. We kijken er wel naar uit om familie en vrienden weer eens te zien en even terug te zijn in een voor ons 'normale' cultuur. En natuurlijk...werk aan de winkel om Chimwemwe Malawi verder te promoten.

Cultuur verschillen

Die zijn er genoeg! Van sommige dingen in deze cultuur kunnen wij Westerse mensen nog wel wat leren:

- De enorme gastvrijheid en de zorg voor de hele familie.
- Hoe mensen zich redden met het weinige dat ze hebben.
- De creativiteit van de mensen met de beschikbare gratis materialen, ... Sinds een aantal maanden zijn veel mensen druk in de weer met het maken van eigen bakstenen (zie foto's rechts), verzamelen van gras voor het dak en het bouwen van nieuwe huizen met bijna alleen maar natuurlijke materialen. Cement komt er hier niet aan te pas. Vóór het regenseizoen weer start moet alles weer in orde zijn. Jaarlijks weer een grote klus in de hitte (in de schaduw is het momenteel 32°), maar niemand die je erover hoort klagen... het hoort bij het leven hier.
- Mensen klagen hier niet vaak... Ze nemen de dingen zoals ze zijn.

Sommige andere cultuurverschillen denken we het fijne van, nemen we voor lief, frustreren ons telkens weer of maken ons zelfs boos.

Hier enkele voorbeelden:

- Moeders zijn echte diehards. De dag na de bevalling lopen ze weer kilometers terug naar huis. Het kindje op de rug... rusten is er hier niet bij, van zwangerschapsverlof hebben ze nog nooit gehoord.
- Wij worden uitgelachen als we onze neus snuiten in WC-papier. Daar verspil je je geld toch niet aan! Tjah,... hier vegen de leerkrachten de neuzen van de kinderen af met hun T-shirt of rok. En de volwassenen snuiten als voetballers.
- De politie in Malawi doet vooral zijn best om een extra zakcentje op te strijken. Ze hebben veel macht en kunnen alles maken, zelfs in de billen knijpen van een vrouw op een truck, cassava pikken uit een laadbak, busjes voor niks lang laten wachten, ... Geen mens die er wat op durft te zeggen.
- Huisdieren zoals in Westere landen kennen ze hier niet. Veel mensen hebben wel een hond maar die loopt overal wat rond en wordt vaak niet goed verzorgd. Ze zitten onder de teken en onder de vlooiën. Honden worden vaak als vervelend gezien en er wordt met stenen naar gegooid. Veel honden lopen dan ook rond met wonden.
- Leeg flesje? Hop, uit het raam van de bus. Pakje koekjes leeg? Gooi maar neer waar je net bent. Vuilnis wordt overal neergesmeten. Het wordt later wel weer opgeruimd...of niet... Huisvuil wordt niet opgehaald, dat moet je zelf verbranden of begraven.
- In dit warme weer is het heerlijk om niet altijd in een busje (waar je tevens vaak lang moet wachten tot hij vol is...) te moeten zitten. Dus dan maar achterop een laadbak de haren laten wapperen. Hoe meer mensen en zakken stinkende vis, hoe meer vreugd?!

Jeugdclub

Na het succes van de zomeractiviteiten hadden we het erover om 1 x per week een jeugdclub te houden. Dat is er echter nog niet van gekomen.

Het enthousiasme van de kinderen is er zeker, die spelen 's middags al vaak rondom de school. Maar vanuit de volwassenen uit het dorp komt nog niet de respons die we nodig hebben om het blijvend te doen slagen. Het is namelijk niet de bedoeling dat wij de club alleen zouden draaien, maar samen met enkele lokale vrijwilligers die het later zelfstandig voortzetten. Veel mensen vinden het een heel goed idee, maar tonen zelf verder geen initiatief. Wij doen momenteel een stapje terug en laten het van hen afhangen als de jeugdclub nog van start zal gaan.

Vliegende meubelmakers

Goed nieuws! De vliegende meubelmakers (NL) komen ook in juli 2012 terug naar Chimwemwe Malawi, dit keer met een groep 60+. Wil je wel eens een andere cultuur opsnuiven en ondertussen je handen uit de mouwen steken? Geïnteresseerden zijn welkom op de voorlichtingsavonden in Amsterdam of kunnen contact opnemen met de Vliegende meubelmakers.

Emailadres: info@vliegendemeubelmakers.nl

Website: www.vliegendemeubelmakers.nl

Nieuwsbrief november 2011

Er is alweer een maand voorbij... tijd voor weer een nieuwe nieuwsbrief. Deze brief geeft meer duidelijkheid over de toekomstplannen van Chimwemwe Malawi en jullie kunnen weer lezen over een aantal gebeurtenissen van afgelopen maand.

Arthur nursery school

De kinderen moeten nu in een rij naar binnen marcheren. De juffen vinden dit belangrijk; 'zo doen ze het ook op de basisschool'.

In een wijk aan de andere kant van Nkhata Bay heeft een Engelse vrouw, die tevens een lodge runt, al een paar jaar een kleuterschool. Helaas loopt de kleuterschool niet zoals zij dat graag zou willen en heeft daarom contact met ons opgenomen. Ze is samen met 2 leerkrachten van haar school en 2 vrijwilligers een ochtend komen kijken op 'onze' school. Ze waren erg enthousiast over de Arthur nursery school en hebben naar hun zeggen veel ideeën opgedaan die ze kunnen gebruiken op hun kleuterschool. Onze juffen en ook wij waren natuurlijk reuze trots!! Leuk dat we op deze manier ook weer andere scholen kunnen helpen.

Tandenpoetsen wordt hier niet veel gedaan in Malawi. De meeste mensen hebben zelfs geen tandenborstel. Vaak gebruiken ze een takje van een bepaald soort boom om hun tanden een beetje schoon te vegen. Als gevolg zie je dat veel kinderen en volwassenen met rotte tanden rondlopen. Halfjaarlijkse controle door de tandarts is er hier niet bij. Een tandarts is alleen voor de rijken weggelegd. Daarom hebben wij tandenpoetsen in ons jaarrooster van elke groep opgenomen. We hopen kinderen en hun ouders op

deze manier bewust te maken van het belang van een gezond gebit. Afgelopen week hebben de kinderen op school geleerd hoe ze tanden moeten poetsen en de tandenborstel mee naar huis gekregen om het daar voort te zetten!

Daycare en afternoon classes

De leerkrachten van Arthur nursery school hebben de afgelopen periode van verschillende ouders de vraag gekregen of de kinderen ook na schooltijd opgevangen kunnen worden op school. Veel ouders zijn nog niet thuis om 11 uur en vinden het niet fijn dat de kinderen alleen thuis zijn. Ook kwam de vraag naar de mogelijkheid voor afternoon classes. Veel kinderen van de basisschool hebben bijles nodig. Afgelopen maand zijn beide dingen van start gegaan. 1 lokaal wordt gebruikt voor de opvang waar momenteel 15 kinderen worden opgevangen. De andere 2 lokalen worden gebruikt voor bijles. Een mooi initiatief van 'onze' 4 juffen. De ouders moeten hiervoor wel iets betalen, en zo hebben de leerkrachten een lekkere bijverdiensite.

Er moest eerst een ongeluk gebeuren...

Wat veiligheid betreft nemen de mensen hier het niet zo nauw. Zoals al eens in een eerdere nieuwsbrief te hebben verteld; 'veel ouders laten hun kind alleen langs de grote weg naar school lopen', een weg waar niet zo heel veel verkeer rijdt, maar als er iets langskomt, is het in volle vaart! 1 van onze prioriteiten was om hier verandering in te brengen. We hebben de kinderen een aantal keren een briefje mee naar huis gegeven en ook in de kerk is het een keer genoemd dat de ouders/verzorgers hun kind door een volwassene naar school moet laten brengen en ophalen. Maar er kwam nooit verandering in.

Als wij soms een dik uur na schooltijd naar huis gaan zien we soms nóg kinderen rondhangen langs de weg. Geen ouder die komt kijken waar zijn kind blijft...die komt wel weer thuis... 3- jarigen, 4-jarigen, ongelofelijk. Een paar weken geleden zeiden we nog tegen elkaar; 'er moet eerst een kind worden doodgereden, voordat ouders inzien hoe gevaarlijk het is'!

Vorige week is er een ernstig ongeluk gebeurd. Een jongetje, Pemphero, die vorig jaar bij ons op school zat en nu in de eerste klas van de basisschool, is doodgereden op die weg vlak bij onze school. Hij was zijn oma achterna gekomen die op weg was naar een koor repetitie van de kerk. En dan is het opeens tijd om actie te ondernemen op het gebied van veiligheid. Verschrikkelijk dat de ouders en leerkrachten het dan pas inzien... De kinderen worden nu opeens allemaal naar school gebracht en ze worden op school 'vast' gehouden tot ze worden opgehaald. Wat dan weer betekent dat veel kinderen lang op school blijven want veel ouders/verzorgers komen véél later dan 11 uur.

Toekomstplannen

In de vorige nieuwsbrief hebben jullie kunnen lezen over onze toekomstplannen: 10 kleuterschooltjes rondom Nkhata Bay helpen door op andere schooltjes min of meer te kopiëren wat we in Singo hebben gedaan. D.w.z. leerkrachten gaan trainen, materiaal aanbieden en ermee leren werken, materialen leren maken van lokaal te vinden spullen en leren werken met het dag/les programma wat wij hebben gemaakt.

Het schoolgebouwtje bestaande uit 1 lokaal

Afgelopen maand hebben we een paar keer samen gezeten met Innocent en Wakisa, het koppel dat deze 10 kleuterschooltjes onder hun hoede heeft. Innocent is een man van 32 jaar oud en Wakisa zijn vrouw is 29. Ze hebben 2 kinderen. 5 jaar geleden zijn zij een opvang / kleuterschool gestart bij hen thuis in hun dorp. In eerste instantie zijn ze

dit begonnen om de kinderen 'gewoon' op te vangen. Wanneer veel ouders gaan werken moeten de kinderen vaak mee helpen of ze blijven alleen thuis rond hangen. Het is niet alleen bij een opvang gebleven. Ze wilden de kinderen ook graag het een en ander bij brengen voor dat ze naar de basisschool gaan...maar wat en hoe...?

Toen we het schooltje bezochten zagen we dat ze nog slechter geacommodeerd zijn dan hoe het oorspronkelijk was in Singo. De kinderen (gemiddeld zo'n 40 per dag) zitten in een

Het klaslokaal

gebouwtje van 3½ bij 4 meter, gebouwd zonder cement, met een dak van gras dat lekt. Sinds Innocent en Wakisa dit schooltje zijn gestart zijn er verschillende mensen/chiefs van andere dorpen bij hen in de buurt bij hen gekomen om hun hulp te vragen bij het opstarten van een kleuterschooltje. Allemaal mensen die inzien hoe belangrijk het is dat ook de 'kleintjes' naar school gaan. Innocent en Wakisa zijn hierbij gaan helpen en hebben inmiddels de zorg voor alle 10 de schooltjes op zich genomen.

Innocent is een goede voetbalcoach waarmee hij geld verdiend. Hiervan kan hij zijn gezin onderhouden en kunnen ze de kinderen op alle schooltjes zo nu en dan pap geven. Ook geven ze de leerkrachten, die geheel vrijwillig werken, soms een stuk zeep, een pak suiker of iets anders wat voor de mensen hier belangrijk is, maar geld kost.

We vinden het ongeloofelijk mooi dat dit koppel zich al jaren zo inzet en dat allemaal vanuit hun eigen budget. We hebben afgesproken om samen te werken met deze 2 fantastische mensen om ook hun schooltjes een stap vooruit te helpen. Van beide kanten voelt het goed.

Weer een nieuwe uitdaging voor ons dus! In januari is het tijd om hier voorbereidingen voor te treffen en dan na onze onderbreking in februari gaan we hiermee aan de slag!

Onschuldig opgepakt

3 weken geleden is Samuel, de jongen die onze tuin onderhoudt, opgepakt door de politie. Volgens een buurman van Samuel die een winkeltje heeft, had hij samen met 2 andere jongens gestolen uit zijn winkeltje. Ze hebben Samuel en die andere jongens die na een paar dagen al onschuldig bleken te zijn een week vast gehouden en tevens moesten ze om vrij te komen, ondanks hun onschuld, toch 15.000 MK (+/- €65) betalen. (heel veel geld als je bedenkt dat een gemiddeld loon 7.000 à 8.000 MK is) Volgens de man van dat winkeltje was er voor 30.000MK gestolen. Tja, het geld moet toch érgens vandaan komen. De politie strijkt dus waarschijnlijk zelf ook nog 15.000 MK op. Met de politie discussiëren heeft totaal geen zin, het zou waarschijnlijk zelfs averechts werken...

Volop mango's

Terwijl bij jullie de winterse buitjes weer 'bijna' naar beneden komen vallen, lopen wij hier te zweten in het droogste en heetste seizoen van het jaar. Wel hebben we al een paar keer regen en onweer gehad wat betekent dat het niet heel lang meer zal duren voor het regenseizoen van start gaat.

De mangobomen hangen momenteel boordevol. Zo ook de 2 bomen in onze tuin...heerlijk! Ook de kinderen uit de buurt zijn er gek op en proberen regelmatig stiekem een paar mango's uit onze boom te mikken. Naast de kinderen worden ook nog eens veel mango's opgegeten door de apen die vaak bij ons huis rondhangen. Ze nemen een paar happen, gooien hem op de grond en plukken weer een nieuwe...zonde, zonde, zonde! Gelukkig blijven er nog genoeg voor ons over en kunnen we nog volop uitdelen. T/m januari zullen wij onze vitamientjes wel binnen krijgen ☺.

Nieuwsbrief december 2011

Geen koude verkleumde tenen, geen dikke winterjas en handschoenen... Het blijft gek, kerstviering onder een stralende zon.

Kerst

Van een echte gezellige kerstsfeer is hier weinig te zien. Soms wel ergens een slinger of wat lampjes, en in Mzuzu een paar Kerstmannen in een lekker warm pak, maar verder is van de sfeer zoals wij die kennen niks te bekennen. Maar kerst wordt hier zeker wel gevierd. De mensen gaan naar de kerk en zitten samen met familie. Lekker eten is op kerstdag heel belangrijk. Wie wat geld heeft koopt dan ook wat speciaals te eten: een stukje vlees, er wordt een kip geslacht of ze eten vis. Vlak voor kerst hebben we vanuit Chimwemwe Malawi de leerkrachten en andere medewerkers (schoonmaakster, kok en nachtwaker) van de Artur nursery school een kerstpakket gegeven als extraatje; een pak suiker, flesje olie, gedroogde soya, paar blokjes zeep, bodylotion, aanlenglimonade, rijst en een pak koekjes. Wát een cadeau was dat voor hen. De schoonmaakster ging zelfs dansend naar buiten. Wat een dankbaarheid, we werden er zelf helemaal vrolijk van en hun kerst was helemaal goed.

Maar weinig kerstversiering dus... Daarom wilden we samen met elke klas iets gaan maken. Dan konden we eerst de school wat 'kerstig' maken en daarna konden ze het thuis een beetje opfleuren. We hadden voor elke klas een andere knutselactiviteit bedacht en de leerkrachten aangeleerd hoe ze het met de kinderen konden doen. Maar ai, ai... Het moest en zou mooi worden. En zo zagen we dat de leerkrachten zelf

aan het kleuren en knippen waren i.p.v. de kinderen.

We weten nog goed hoe we aan het begin van het werken op de school telkens moesten uitleggen hoe belangrijk het was dat de kinderen zélf hun puzzel probeerden te maken, zélf de lotto kaartjes op de juiste plek moesten leggen etc. De leerkrachten deden 'alles' voor hen, zelfs de kinderen omhoog trekken als ze moesten gaan staan. Deze periode ligt al ver achter ons, dus het verbaasde ons met kerst dat het weer anders ging bij het maken van de kerstversiering.

Op de vraag wat de leerkrachten zelf het liefst wilden van hun kind: 'een mooi werkje door de juf gemaakt, of een minder net werkje door hun eigen kind gemaakt waar het trots op is' kregen we niet echt antwoord. Haha, wij weten hun gedachtegang al: iets moois natuurlijk, en ach ja, dan heeft de juf het maar gemaakt. Gelukkig beseften ze later wel dat de kinderen er zo niets van leerden en zijn de werkjes op de kerstkaart wel écht door de kinderen zelf gemaakt.

Regenseizoen

Het regenseizoen is begonnen. De regen valt sommige dagen maar vooral 's nachts met bakken uit de hemel. Helaas houden veel ouders hun kind dan thuis van school. Op een dag waren er slechts 7 kinderen. Het is hier erg blubberig als het heeft geregend en de meeste mensen hebben geen paraplu. Maar toch zou dat ouders niet tegen mogen houden om hun kind naar school te brengen natuurlijk. Wij proberen hen duidelijk te maken hoe belangrijk het is om regelmatig naar school te komen, maar bij vele mensen wordt het belang van onderwijs nog niet beseft.

De eerste regens waren het teken dat de maïs gezaaid kon worden. Veel mensen begonnen dus tussen te buien door ook druk het land te bewerken. Maar toen de meeste mensen klaar waren met planten is er een paar weken geen druppel regen meer gevallen en scheen de zon weer volop. Een ramp voor de maïs. "People are crying" hoorden we van verschillende mensen. Gelukkig heeft het afgelopen week wel weer geregend, dus we hopen dat de schade meevalt. We zien de maïs nu op verschillende plekken goed groeien. Veel mensen in de dorpen leven van wat ze op hun eigen land verbouwen. Maïs, cassava, pompoen, tomaten, uien en pinda's. Maïs is heel belangrijk voor hun basisvoedsel nsima (hele stevige maïspap). Met z'n allen hopen we dus dat er regelmatig een buitje zal blijven vallen.

Yes, I do! Of toch niet?

Al enige tijd geleden hoorden we via Trynes (leerkracht) dat een andere leerkracht, juf Ethel zou gaan trouwen...ergens in december. Wij waren verbaasd, we hebben nog nooit gehoord over een 'nieuwe man'. Toen we Ethel ernaar vroegen begon ze te lachen. Ze had inderdaad een man ontmoet en zou gaan trouwen. Ze wist nog niet precies wanneer, maar waarschijnlijk ergens tussen kerst en oud en nieuw. Hier is het blijkbaar een kwestie van enkele dagen of misschien een paar weken om zoiets te regelen. Maar, kerst en oud en nieuw zijn voorbij en een bruiloft is er nog niet geweest. Als het zover is zullen we het wel horen...een paar dagen op voorhand waarschijnlijk.

Juf Ethel

Aangezien Ethel oorspronkelijk Zambiaanse is en haar toekomstige man een Chewa (zuiden van Malawi) zijn ze vrij om trouwen. Dat is echter niet bij alle Malawiaanse bevolkingsgroepen zo. Hier in het noorden wonen de Tonga's en iets verderop de Tumbuka's. Als een man een vrouw wil trouwen uit die bevolkingsgroep, moet hij betalen aan de familie van de vrouw. Vroeger werd er vaak met koeien betaald, maar tegenwoordig wordt er meestal een geldbedrag gegeven. De man moet tussen de 30.000 en 100.000 MK betalen (120 - 425 euro). Het bedrag wordt bekeken aan de hand van de capaciteiten van de vrouw. De vrouw moet goed kunnen schoonmaken, koken, de tuin onderhouden en nog meer. De man mag dit bedrag in termijnen betalen. Maar zolang hij niet het volledig afgesproken bedrag heeft betaald, blijven de evt. kinderen eigendom van de familie van het de vrouw.

Nkhungu

Zo nu en dan zien we een soort van zwart/grijze wolken boven het water hangen. Eerst dachten we dat het rook was, maar dat bleek niet zo te zijn. Het blijken enorme zwermen insecten te zijn. Een soort van kleine vliegjes, wel biljoenen. Ze leven 's nachts op 200m diepte in het water. De sardientjes waarmee het Malawimeer vol zit, eten deze vliegjes. Overdag schieten ze verticaal het water uit. Meestal blijven ze boven het water hangen maar soms komen

ze richting het land. Wij hebben ze twee weken geleden rond een boom zien hangen. De boom leek één zwarte zwerm vliegjes. De mensen hier zien die insecten als een echte lekkernij en proberen ze dan ook te vangen met manden door een speciale soort beweging te maken en wrijven ze dan dood tussen de handen. Nkhungu blijkt erg gezond te zijn. Mensen verwerken ze hier in cakes of eten ze als bijgerecht bij Nsima of rijst. Wij hebben ze nog nooit geproefd, dus of ze echt zo heerlijk zijn kunnen wij niet beoordelen...

Speelgoed voor Malawi

Er wordt ons vaak gevraagd of we ook speelgoed/materiaal kunnen gebruiken. Afgelopen zomer zijn er al veel spullen deze kant opgekomen, maar we kunnen zeker nog meer spullen gebruiken! Het grootste probleem is meestal het hier te krijgen. Maar...in februari zijn we in het land en kunnen met tassen vol terug keren naar Malawi. Heb je dus nog 'tweedehands' speelgoed over, dan kun je de kinderen in Malawi er erg blij mee maken. We zoeken stevig speelgoed aangezien er op de betonnen vloer mee wordt gespeeld en het dan snel stuk kan gaan.

Je kunt ons het beste helpen met;

- (nep-) constructiemateriaal als; lego, duplo, noppers, knex, kapla, kleine blokken ...
- Houten memories, lotto's, puzzels.
- Stevige autootjes
- Stevige dieren
- Grote kralen
- Stevige kinderboekjes (de taal maakt niet uit)
- Peuterspeelgoed (insteekvormen, stapelpotjes...)
- Kwastjes om mee te schilderen
- Prikpennen en priklappen

Dit zijn allemaal spullen die we hier niet kunnen krijgen en heel belangrijk zijn voor de scholen. Veel andere spullen hebben we inmiddels genoeg of kunnen we hier makkelijk kopen als; potloden, knuffels, schaatjes etc. dus voor ons minder interessant om vanuit NL/BE mee te nemen naar Malawi.

De spullen kunnen gebracht worden naar:

Fam. Sipma
Waterlelie 2
Kollum (Nederland)

Basisschool CNS Abcoude
Blomswaard 2
Abcoude (Nederland)

Fam. Dewilde
Legeweg 284
Sint-Andries (België)